

Arrest

**nr. 224 691 van 6 augustus 2019
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Kolenmarkt 83
1000 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 25 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE WOLF *loco* advocaat O. TODTS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk opnieuw binnengekomen op 27 februari 2018 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 9 maart 2018.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 28 augustus 2018 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op 30 augustus 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Verzoeker werd gehoord op 29 november 2018.

1.3. Op 20 december 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 december 2018 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent geboren op 4 februari 1992 in Nablus in de Westelijke Jordaanoever, maar u woonde steeds in Kufr Thuluth, waar uw familie oorspronkelijk ook vandaan is. U bent van Palestijnse origine en bent moslim van religie. Uw beide ouders wonen nog steeds in de Westelijke Jordaanoever. U heeft vijf broers en zussen, waarvan er vier eveneens in de Westelijke Jordaanoever wonen. Een zus woont in Jordanië en is daar getrouwd met iemand met de Jordaanse nationaliteit.

Van 2011 tot 2014 verbleef u in Jordanië en u kon daar verblijven als student. Van 2014 tot 2016 verbleef u opnieuw in Jordanië maar illegaal. In 2016 werd u wegens illegaal verblijf Jordanië uitgezet. Datzelfde jaar keerde u met het paspoort van uw broer terug naar Jordanië en in Jordanië vroeg u met een vals Jordaanse paspoort een Tsjechisch visum aan. Dit kreeg u op 31 augustus 2016. Met behulp van uw Tsjechisch visum reisde u naar Europa. Op 2 september 2016 kwam u aan in België en op 17 oktober 2016 diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Gezien u met een Tsjechisch visum de Europese Unie was binnengekomen was Tsjechië echter verantwoordelijk voor uw verzoek en daarom werd u naar Tsjechië overgebracht. In juli 2017 weigerden de Tsjechische asiinstanties u internationale bescherming. U verbleef nog enige tijd in Tsjechië. Op 26 november 2017 ging u een religieus huwelijk aan met A.(...) L.(...) (o.v.: 8.416.237 – CGVS: 1712429), een Syrische die in België werd erkend als vluchteling. Op 9 maart 2018 diende u in België een tweede verzoek in om internationale bescherming om de volgende redenen:

In uw dorp woedde een vete tussen uw clan en een andere lokale clan. In 2006 en 2008 gebeurden in het totaal 5 moorden. De moordenaars, allen van uw clan, verlieten intussen de Westelijke Jordaanoever.

Verder had u enkele keren problemen met de Israëliëse autoriteiten: u werd aan controleposten met achterdocht onderzocht vanwege een verwant die actief was bij Hamas, u werd een keer drie uur aan een controlepost vastgehouden omdat u uw identiteitskaart was vergeten en die keer werd u daar ook geslagen, en u werd een keer zes uur vastgehouden en ondervraagd in verband met uw broer.

Ook werd u een keer drie dagen vastgehouden en ondervraagd door de Palestijnse autoriteiten. Dit was omdat men onderzocht of u spioneerde voor Israël. Dit had waarschijnlijk te maken met een verwant van uw moeder die inderdaad spioneerde.

U weigerde Fatah te steunen. De man die u daarvoor had gevraagd zou later de schapenstallen van uw familie in brand hebben gestoken.

In 2012 werden u en uw zus geslagen door onbekenden. U vermoedt dat dit inwoners van uw dorp waren die bij Hamas waren aangesloten.

Ter ondersteuning van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort en uw identiteitskaart voor. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming legde u bijkomend de volgende documenten voor: uw geboorteakte, een attest dat u vrijgezel bent, uw religieuze huwelijksakte, een attest dat uw vrouw zwanger is, de beslissing in uw Tsjechisch verzoek om internationale bescherming, een document van uw verloving, een uittreksel uit het strafregister, de geboorteakte van uw dochter, een brief aan uw advocaat in Tsjechië, de beslissing in uw Tsjechisch verzoek om internationale bescherming, attesten van wanneer u in Tsjechië het opvangcentrum verliet, een oproeping voor gehoor in Tsjechië, informatie over uw opvangcentrum in Tsjechië, uw studentenkaart en andere documenten van het al-Quds-college, een Jordaanse document, de identiteitskaarten van uw ouders en drie van uw broers en zussen, de paspoorten van uw ouders en een van uw broers, een Jordaanse document voor de oversteek van de brug aan de grens, artikels over situatie in Kafr Thuluth en de ruimere familie S.(...), drie artikels over de schietpartij van 2008 tussen S.(...) en M.(...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt, en wel omwille van de volgende redenen:

Ten eerste dient de vete besproken te worden. Dat deze vete bestaat wordt hier door het CGVS niet ontkend. Het kan echter niet overtuigen dat die een pertinent risico voor u zou inhouden. Enerzijds omdat de laatste moorden in kwestie dateren van 2008 (zie kopies persoonlijk onderhoud CGVS dd. 29/11/2018, p. 19, 20) en er nadien geen dermate ernstige incidenten plaats vonden. U spreekt van een sterk verdeeld dorp en regelmatig vandalisme. Dit duidt uiteraard op een zeer gespannen situatie maar niet op een pertinent risico op ernstige schade voor u (zie CGVS, p. 20). Anderzijds omdat moet gezegd dat de vete eerder ver van u af staat. Gezien u tot de clan behoort bent u inderdaad in zekere zin bij de kwestie betrokken, maar het spreekt voor zich dat de directe betrokkenen een veel pertinenter risico lopen, zoals ook blijkt uit uw verklaringen: de directe familieleden van de moordenaar verlieten allen het land (zie CGVS, p. 20). U behoort niet tot de directe familieleden van de betrokkenen (zie CGVS, p. 19) zodat men er van uit moet gaan dat u geen uitzonderlijk risico loopt.

Ten tweede worden uw aanvaringen met de Israëlische autoriteiten besproken: u werd een keer aan een controlepost drie uur vastgehouden omdat u uw identiteitskaart niet mee had en u werd een keer zes uur vastgehouden in verband met uw broer die blijkbaar een gestolen motor had gekocht (zie CGVS, p. 20, 22). Dit kan mogelijks bestempeld worden als een harde aanpak door de Israëlische veiligheidsdiensten, maar kan bezwaarlijk als vervolging worden gezien. Voor beide vasthoudingen waren immers concrete en afgelijnde aanleidingen en er is geen reden om te veronderstellen dat dergelijke zaken zich in de toekomst zonder aanleiding zouden herhalen. U ondervond een tijd hinder aan controleposten doordat een verwant van u bij Hamas hoorde, hetgeen achterdocht wekte bij de Israëli's, maar dit dateert van 2009 en 2010 (zie CGVS, p. 15). Niets wijst erop dat u in de toekomst bij een terugkeer naar de Westelijke Jordaanoever specifiek zou worden gevisieerd door de Israëlische veiligheidsdiensten. U stelde dat de Israëlische veiligheidsdiensten na uw vertrek naar u kwamen vragen en toen uw broer twee uur vasthielden. U heeft echter geen idee waarom zij kwamen (zie CGVS, p. 17). Men kan er niet zonder meer van uit gaan dat dit een kwestie met zware gevolgen zou zijn. Inwoners van de Westelijke Jordaanoever kunnen een zekere mate van hinder door de Israëlische veiligheidsdiensten ondervinden. De gebeurtenissen die u beschreef springen daar niet uit.

Ten derde dienen uw problemen met Fatah en de Palestijnse Autoriteit te worden besproken. Een eerste punt daarbij is de verwant van uw moeder die voor de Israëli's spioneerde. In de ogen van de Palestijnse samenleving wordt zo iets vaak beschouwd als onvergeeflijk en het komt inderdaad voor dat ook verwanten deels de schuld krijgen. In uw geval is de verwantschap echter dermate ver dat het allerminst vanzelfsprekend is dat de kwestie op u een zwaar effect zou hebben. Het gaat namelijk om de zoon van een broer van de grootvader van uw moeder (zie CGVS, p. 12-13). Dit zijn al veel stappen om tot bij u te komen en bovendien gaat het om iemand met een andere achternaam, gezien hij een verwant langs moeders kant is. Het feit dat ooms langs moeders kant bij jullie op bezoek kwamen doet geen afbreuk aan het bovenstaande (zie CGVS, p. 21).

U werd een keer drie dagen vastgehouden door de Palestijnse Autoriteit en ondervraagd in het kader van een onderzoek naar spionage voor Israël (zie CGVS, p. 16, 20). Nadien werd u echter weer vrij gelaten en, gezien u in werkelijkheid niet spioneerde voor Israël, is er geen reden om aan te nemen dat iets soortgelijks in de toekomst nogmaals zou gebeuren. Tijdens uw verblijf in Jordanië werd u door de Palestijnse politie een keer opgeroepen, maar u heeft geen vermoeden over wat de reden daarachter zou kunnen zijn (zie CGVS, p. 17, 22). Er is geen reden om er van uit te gaan dat het om een ernstige kwestie zou gaan met ernstige gevolgen.

Verder had uw familie een probleem met een inwoner van uw dorp die bij Fatah is aangesloten en die u vroeg om Fatah te steunen, hetgeen u weigerde (zie CGVS, p. 15, 21). Nadien zou die man in 2014 jullie schapenstal in brand hebben gestoken. Dit verhaal is echter dermate bevreemdend waardoor het onduidelijk is wat voor effect dit heden nog zou kunnen hebben. Hij vroeg u en uw broer om Fatah te ondersteunen met het verdelen van promomateriaal (zie CGVS, p. 21). Dit zou uiteraard nuttig werk zijn voor Fatah maar kan bezwaarlijk als een dermate cruciale taak worden gezien dat weigering zwaar gestraft moet worden, temeer het voor zich spreekt dat zeer veel inwoners helemaal niets met Fatah te maken hebben en daar geen problemen door ondervinden (zie CGVS, p. 21). Daarop reageert u door te stellen dat jullie als collaborateurs worden gezien vanwege de verwant van uw moeder die voor Israël spioneerde (zie CGVS, p. 21). Zoals hierboven gesteld is de verwantschap echter zodanig ver dat het niet aannemelijk is dat u daar zware effecten van zou ondervinden. Bovendien zou het dan weer niet logisch zijn dat iemand van Fatah jullie zou willen inschakelen in de partij als jullie als complete paria's worden gezien. Samengevat moet gezegd dat de brand in de schapenstal een probleem lijkt met één welbepaalde persoon wiens beweegredenen niet duidelijk zijn. Bovendien dateert de brand van 2014 (zie CGVS, p. 15). Nergens maakte u melding van aanduidingen dat de kwestie heden nog pertinent is. Het bovenstaande in acht genomen kan men niet concluderen dat hier sprake is van vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie.

Ten slotte werden u en uw zus in 2012 een keer geslagen door onbekenden. U vermoedt dat dit bewoners van uw dorp waren die bij Hamas waren aangesloten (zie CGVS, p. 15). Dit duidt opnieuw op een geladen omgeving, maar niets wijst erop dat dit iets anders is dan een eenmalig incident dat zich in de toekomst zou herhalen.

Uit bovenstaande observaties blijkt dat u, de door u aangehaalde asielmotieven in acht genomen, de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend.

De documenten die u voorlegde kunnen deze appreciatie niet in positieve zin veranderen. Ze ondersteunen uw identiteit, uw herkomst, uw verblijfplaatsen, uw Tsjechisch verzoek om internationale bescherming, uw familiesituatie en uw studies. Dit zijn elementen die het CGVS in de huidige beslissing niet in twijfel trekt. Eveneens ondersteunen ze de gespannen situatie in Kafr Thuluth en de vete tussen uw familie en de M.(...)-clan, maar ze kunnen niet aantonen dat deze situatie voor uzelf een concreet en pertinent risico inhoudt, bovenstaande argumentering in acht genomen. Nergens wordt u zelf genoemd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de Israëlische operaties "Bewakers van onze Broers" (juni 2014) in de Westelijke Jordaanoever en "Beschermd Rand" in de Gazastrook (juli 2014) enorme spanningen veroorzaakten tussen Palestijnen, kolonisten en de Israëlische veiligheidsdiensten in de Westelijke Jordaanoever en Oost-Jeruzalem. Na de confrontatie tussen de Israëlische politie en enkele Palestijnen, die zich uit protest verschanst hadden in de moskee Al Aqsa, ontstond er in september 2015 een golf van geweld die zich vanuit Oost-Jeruzalem verspreidde over de gehele Westelijke Jordaanoever. In talrijke regio's mondten manifestaties uit in confrontaties met de Israëlische veiligheidsdiensten. Tegelijkertijd dook er een nieuw fenomeen op: Individuele Palestijnen, die geenszins verbonden waren aan een bepaalde groep, vielen kolonisten, Israëlische militairen of politieagenten aan met een mes. Deze onvoorspelbare aanvallen creëerden een klimaat van angst bij de Israëlische bevolking en leidde tot een stijging van het aantal Palestijnen die, louter omdat er vermoed werd dat ze van plan waren een aanval uit te voeren, preventief gedood werden door de Israëlische veiligheidsdiensten. Dit type geweld concentreerde zich hoofdzakelijk in Jeruzalem en Hebron, maar kwam, weliswaar in mindere mate, ook voor in Ramallah, Qalqiliya en Bethlehem. Sinds april 2016 zijn het aantal confrontaties, manifestaties en aanvallen gepleegd door Palestijnen echter sterk verminderd. In september en oktober 2016 laaide het geweld weliswaar weer op in Hebron en Oost-Jeruzalem, doch minder hevig dan voorheen. De spanningen wakkerden opnieuw aan in juli 2017 toen de Israëlische autoriteiten beslisten om metaaldetectoren te installeren om zo de toegang tot de

Tempelberg in Jeruzalem te controleren. Na 10 dagen van protesten besliste de Israëlische premier om de detectoren te verwijderen. Eind juli 2017 was de rust teruggekeerd.

De spanning en het geweld op de Westelijke Jordaanoever, voornamelijk in de vorm van demonstraties en schermutselingen met de ordediensten, namen toe vlak na de symbolische aankondiging door de Amerikaanse president op 6 december 2017 van de overdracht van de Amerikaanse ambassade van Tel Aviv naar Jeruzalem. Dit verklaart het grote aantal Palestijnse slachtoffers dat OCHA in december 2017 heeft geregistreerd. Ondanks de vrees voor een opflakking van het geweld in de Westelijke Jordaanoever, vond er geen massale volksmobilisatie plaats zoals in de Gazastrook.

Verder is er in de Westelijke Jordaanoever geen sprake van aanhoudend geweld tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, de Palestijnse Autoriteit en de Israëlische strijdkrachten. Echter, de door de Israëlische strijdkrachten uitgevoerde zoekacties en arrestaties lokken vaak een gewelddadige reactie langs Palestijnse zijde uit en leiden soms tot dodelijke confrontaties met de Israëlische ordetroepen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in 2017 en 2018 op veel plaatsen op de Westelijke Jordaanoever en in Oost-Jeruzalem opsporings- en aanhoudingsoperaties hebben plaatsgevonden die tot geweld kunnen leiden, vaak in de vluchtelingenkampen. De gouvernementen van Jeruzalem, Hebron, Ramallah, Bethlehem, Jenin en Nablus worden regelmatig genoemd.

In de Westelijke Jordaanoever komen voorts regelmatig manifestaties voor waarbij het ongenoegen m.b.t. tot de kolonisatie, het bestaan van de Muur, het slopen van Palestijnse eigendommen en het uitzettingsbeleid gericht tegen Palestijnen woonachtig in Oost-Jeruzalem wordt geuit, of steun wordt betuigd aan de Palestijnse gedetineerden in Israël. Deze betogingen worden vaak met geweld de kop ingedrukt. Demonstraties die leidden tot geweld kwamen voor in verschillende gouvernementen. Incidenten komen verder hoofdzakelijk voor wanneer de instructies bij checkpoints niet correct worden opgevolgd, of wanneer men te dicht bij de Muur komt en daardoor als bedreigend beschouwd wordt door de Israëlische troepen. Het aantal burgerslachtoffers hierbij blijft evenwel gering.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Westelijke Jordaanoever actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de artikelen 4 en 15 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), artikel 16 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen, geeft verzoeker vooreerst een theoretische uiteenzetting omtrent de in het middel aangehaalde bepalingen, waarna hij een poging onderneemt om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Hij formuleert zijn verweer als volgt:

"1. Antwoord op de motivering van de bestreden beslissing

Ter ondersteuning van zijn asielaanvraag, baseert de eiser zijn vrees voor vervolging op verschillende motieven, die alle als gevolg hebben de eiser onveilig in zijn regio van herkomst zou zijn.

Hij vreest vermoord te zijn als gevolg van een vete tussen zijn familie en de familie XX (1), omwille van zijn weigering om gerekruteerd te worden door het Fatah of de Hamas (2) problemen met de Israëlische overheden (3) en met de Palestijnse autoriteiten voor verdenking van spionage voor de Israëlische overheden (4).

De beslissing van het CGVS bestrijdt de aangehaalde feiten niet. Niettemin, beschouwt de verwerende partij dat deze elementen niet een gegrond vrees voor vervolging vormen.

1) De vete tussen de familie S.(...) en 3oda

De eiser legde uit dat zijn familie betrokken was in een vete tussen de familie, omwille van de moord van vier leden van de familie M.(...) (subclan 3oda), tijdens een verzoening, in 2008.

De eiser heeft, ter ondersteuning van dit element, bewijsstukken neergelegd, die deze vete bewijzen.

Het bestaan van zo'n vete is door verwerende partij niet bestreden.

Zij stelt enkel dat die gebeurtenissen dateren van 2008 en nadien geen dermate ernstige incidenten zouden hebben plaatsgevonden.

De opvolgende feiten die door de eiser aangehaald zijn, zouden gewoon vandalisme vormen.

In tegenstelling met de motivering van de bestreden beslissing, komt het niet uit de verklaringen van de eiser dat er sinds 2008 geen incidenten zich meer gebeuren.

Op het moment zelf van het incident, werden de leden van de familie S.(...), de eiser inbegrepen, in een school verzameld en geslagen. De eiser moest voor zijn veiligheid school verlaten en ging naar Nablus en Ramallah om te werken (zie gehoorverslag, p. 15).

De eiser legde inderdaad uit dat familieleden van de moordenaar, U.(...) S.(...), hebben het land moeten verlaten voor hun veiligheid.

De situatie bleef niettemin gewelddadig: auto kapot gemaakt, pesting,... De vader van de eiser werd zelf betroffen, door de verbranding van twintig citroenbomen op zijn land (zie gehoorverslag, p. 20).

De vader van de eiser durft ondertussen niet meer buiten zijn eigen huis te gaan...

De eiser vreest bijzonderlijk voor zijn veiligheid, door het feit dat hij ondertussen een man 26 jaar oud is, wat ongeveer leeftijd van sommige slachtoffers van U.(...) S.(...) is. Hij vreest bijgevolg vermoord te zijn uit wraak voor de doden van de leden van de familie M.(...).

De eiser bleef tot op heden in een relatieve veiligheid door het feit dat hij niet meer in zijn regio van herkomst verbleef. Hij verliet school, vertrok naar Nablus en Ramallah en daarna, ging verder naar Jordanië, waar hij voornamelijk verbleef tot zijn definitief vertrek van het land om naar Europa te gaan.

2) Het risico van gedwongen rekrutering voor Hamas en / of Fatah

De eiser heeft kunnen uitleggen dat sommige leden van zijn familie actief zijn bij Fatah, terwijl andere bij Hamas zijn.

Hij legt uit dat zijn familie en zijn dorp verdeeld zijn, tussen degenen die Fatah ondersteunen en degenen die bij Hamas zitten.

De eiser werd benaderd door leden van beide groeperingen en voorgesteld om deze groeperingen te ondersteunen en helpen, desgevallend tegen betaling.

Hij legt bijgevolg uit dat in 2012, de eiser en zijn zus werden geslagen door leden van Hamas, die in hun dorp verbleven, omdat de eiser weigerde Hamas te ondersteunen.

In 2014, werd de boerderij van zijn familie in band gestoken door een lid van zijn familie, die actief was bij Fatah, omdat de eiser die organisatie ook weigerde te ondersteunen.

Deze gebeurtenissen zijn ook niet door de verwerende partij bestreden.

De eiser bleef ook onder een zeer relatieve veiligheid door het feit dat hij voornamelijk in Jordanië verbleef. De bedreiging tegen hem blijven voortdurend en zullen zeker herbeginnen indien hij zou naar zijn regio van herkomst moeten terugkeren.

3) De vrees ten opzicht van Palestijnse autoriteit

De eiser legde uit dat hij beschuldigt was voor Israël te spionneren door het feit dat een verwant effectief voor Israëlische overheden een spion was.

Verwerende partij bestrijdt opnieuw dit element niet, evenals het feit dat deze soorten beschuldiging kunnen invloed op familieleden ("in de ogen van de Palestijnse samenleving wordt zoiets vaak beschouwd als onvergeeflijk en het komt inderdaad voor dat ook verwanten deels de schuld krijgen").

Verwerende partij beschouwt niettemin dat de verwantschap "dermate ver" is dat het "allerminst vanzelfsprekend is dat de kwestie op [de eiser] een zwaar effect zou hebben".

Het feit dat de verwantschap "dermate ver" zou zijn, is bijzonderlijk subjectief, betreffende een samenleving waarvoor familiebanden van groot belang is.

In het wijk waarvan de eiser afkomstig is, is het wel bekend dat die neef voor Israël spioneerde. Zoals erkend door tegenpartij zelf, is dit element onvergeeflijk.

Dit werd versterkt door het feit dat een andere neef ontslag kreeg van de politie (gehoorverslag, p. 12).

Het feit dat het irrationeel is om te concluderen dat de eiser en zijn familie met Israël samenwerken omwille van hun verwantschap met die neef, betekent niet dat het niet zo is.

Het is wel zo dat de eiser in dit kader in 2011 drie dagen door de Palestijnse Autoriteit aangehouden werd. Zelf als hij ondertussen vrijgelaten werd, bevestigt dit dat de PA een band maakt tussen de eiser en de neef van zijn moeder, omwille van hun verwantschap, om op dit basis ongegrond beschuldigingen te maken.

De eiser heeft al uitgelegd dat zijn familie, zijn dorp, zijn regio, verdeeld is. De situatie is chaotisch, mensen beschuldigen elkaar op basis van bijna geen elementen, soms grondgeschil.

4) De vrees ten opzicht van de Israëlische autoriteiten

Verwerende partij betwist evenals niet dat de eiser meerdere keren op controleposten door Israëlische autoriteiten aangehouden werd.

Hij is bijzonderlijk onder de aandacht van de Israëlische autoriteiten omwille van zijn bijzonder familiesamenstelling, waarin sommige leden actief bij Hamas zijn.

Indien de eiser zou naar zijn regio van herkomst moeten terugkeren, om naar West-Jordanië te gaan, zal hij zeker via controleposten moeten doorreizen en geconfronteerd zijn met de Israëlische veiligheidsdiensten (politie, leger). Omwille van zijn familiale achtergrond, en na een verlengd verblijf in Europa, een trouw met een Syrische staatsburger waarmee hij een kind samen heeft, zal hij zeker onder de bijzonder aandacht van de Israëlische autoriteiten zijn.

Het is nog meer zo dat de weg om naar het regio van herkomst van de eiser te reizen is gekenmerkt door een zwaar geweld die haar treft (stuk 4).

De eiser vreest om aangehouden of vervolgd te zijn door de Israëlische autoriteiten is bijgevolg niet enkel vermoedelijk.

5) Conclusie

Deze elementen in hun geheel tonen dat de eiser in een onveilige situatie zich bevindt in zijn regio van herkomst.

Door lange verblijven in het buitenland, de implicatie van zijn familie in een vete, de activisme van familieleden bij Hamas en Fatah, activiteiten van familieleden langs moederkant voor Israël maar ook door zijn trouw met een Syrische staatsburger, bevindt hij zich in bijzondere kwetsbaar situatie en kan hij niet beschikken van de bescherming van zijn familie of van zijn autoriteiten.

Deze elementen moeten leiden tot de erkenning van een internationale bescherming."

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst erop dat hij afkomstig is uit Kufr Thuluth, regio Qalqiliya, in de Westelijke Jordaanoever en zet het volgende uiteen: *"In zijn beslissing, stelt de verwerende partij de veiligheidssituatie in dit regio niet van die aard is op tot de erkenning van de subsidiaire bescherming status te leiden. Tegenpartij bevestigt dat het regio werd, in 2014 en 2015, getroffen door een golf van geweld, verspreid in het gehele Westelijke Jordaanoever (WJO), creëerde een klimaat van angst met als gevolg een willekeurige moord van Palestijnen, enkel omdat ze vermoeden waren een aanval uit te voeren. Dit betreft ook Qalqiliya, het regio van herkomst van de eiser. Indien de situatie zich in 2016 kalmeerde, ontstond nieuwe mobilisatie, voornamelijk in Gazastrook, misschien in een mindere mate in het WJO, als gevolg van de Amerikaanse President om de ambassade van Tel Aviv naar Jerusalem over te dragen.*

Conform met artikel 4 van de richtlijn kwalificatie, moet de beoordeling van de internationale bescherming rekening houden met "met diverse elementen betreffende het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker". Dit heeft als gevolg, volgens de rechtspraak Elgafaji van EU Hof van Justitie van 17 februari 2009 (C-465/07) dat "in voorkomend geval het bestaan van een duidelijke aanwijzing dat er een reëel risico is, zoals die welke in artikel 4, lid 4, van de richtlijn is vermeld; indien deze aanwijzing er is, kan de mate van willekeurig geweld die vereist is om voor subsidiaire bescherming in aanmerking te komen, lager zijn."

Deze elementen verbonden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker zijn van die aard dat het feit dat er geen sprak is van uiterst hoge mate van willekeurig geweld is, is gecompenseerd door persoonlijke elementen verbonden met de situatie van de eiser.

De eiser, omwille van zijn bijzondere familiale situatie, moet in aanmerking komen voor een internationale bescherming:

Leden van zijn familie zijn actief zowel bij Hamas dan Fatah;

Hij werd meermaals aangehouden door Israëlische autoriteiten;

Hij is getrouwd met een Syrische staatsburger;

Hij is een jonge man die een lang verblijf in het buitenland heeft gemaakt.

Hij loopt bijgevolg een reëel risico van ernstige bedreigingen zoals bedoeld door het artikel 48/5, §2, c) van de vreemdelingenwet.”

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het artikel *“Route 60: the deadly road that is the West Bank’s lifeline”* van Financial Times van 24 januari 2019.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) het niet kan overtuigen dat de vete tussen zijn clan en een andere lokale clan, waarvan het bestaan niet wordt ontkend, een pertinent risico voor hem zou inhouden daar de laatste moorden dateren van 2008, er nadien geen dermate ernstige incidenten plaatsvonden en hij niet behoort tot de directe familieleden van de betrokkenen zodat men er van uit moet gaan dat hij geen uitzonderlijk risico loopt, (ii) zijn aanvaringen met de Israëlische autoriteiten bezwaarlijk als vervolging kunnen worden gezien daar (1) hij twee keer werd vastgehouden doch voor beide vasthoudingen concrete en afgelijnde aanleidingen waren en er geen reden is om te veronderstellen dat dergelijke zaken zich in de toekomst zonder aanleiding zouden herhalen, (2) hij ook stelt dat hij een tijd hinder ondervond aan controleposten doordat een verwant van hem bij Hamas hoorde doch dit dateert van 2009 en 2010 en niets erop wijst dat hij in de toekomst bij een terugkeer naar de Westelijke Jordaanoever specifiek zou worden geveiseerd door de Israëlische veiligheidsdiensten en (3) hij ook stelt dat de Israëlische veiligheidsdiensten na zijn vertrek naar hem kwamen vragen en zijn broer toen twee uur vasthielden doch hij geen idee heeft waarom zij kwamen en men er niet zonder meer kan van uitgaan dat dit een kwestie met zware gevolgen zou zijn, (iii) hij stelt dat een verwant van zijn moeder voor de Israëlische spioneerde, wat in de Palestijnse samenleving vaak als onvergeeflijk wordt beschouwd, doch de verwantschap in zijn geval dermate ver is dat het allerm minst vanzelfsprekend is dat de kwestie op hem een zwaar effect zou hebben, hij stelt dat hij een keer drie dagen werd vastgehouden door de Palestijnse Autoriteit en werd ondervraagd in het kader van een onderzoek naar spionage voor Israël maar hij nadien weer vrij werd gelaten en, gezien hij in werkelijkheid niet spioneerde voor Israël, er geen reden is om aan te nemen dat iets soortgelijks in de toekomst nogmaals zou gebeuren, en hij nog verklaart dat hij tijdens zijn verblijf in Jordanië een keer werd opgeroepen door de Palestijnse politie maar hij geen vermoeden heeft over wat de reden daarachter zou kunnen zijn en er dan ook geen reden is om er van uit te gaan dat het om een ernstige kwestie zou gaan met ernstige gevolgen, (iv) zijn familie verder een probleem zou hebben met een inwoner van zijn dorp die bij Fatah is aangesloten en die hem vroeg om Fatah te steunen, wat hij weigerde, waarna de man in 2014 hun schapenstal in brand zou hebben gestoken doch dit een probleem lijkt met één welbepaalde persoon wiens beweegredenen niet duidelijk zijn, zoals wordt toegelicht, de brand bovendien dateert van 2014 en hij nergens melding maakte van aanduidingen dat de kwestie heden nog pertinent is zodat men niet kan concluderen dat hier sprake is van vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, (v) hij en zijn zus blijkens zijn verklaringen in 2012 een keer werden geslagen door onbekenden, vermoedelijk bewoners van het dorp die bij Hamas waren aangesloten, wat duidt op een geladen omgeving doch niets erop wijst dat dit iets anders is dan een eenmalig incident, (vi) de door hem voorgelegde documenten de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming niet in positieve zin kunnen veranderen daar ze vooreerst zijn identiteit, zijn herkomst, zijn verblijfplaatsen, zijn Tsjechisch verzoek om internationale bescherming, zijn familiesituatie en zijn studies ondersteunen, elementen welke niet in twijfel worden getrokken, en ze daarnaast de gespannen situatie in Kafr Thuluth en de vete tussen zijn familie en de M.-clan ondersteunen maar niet kunnen aantonen dat deze situatie voor hem een concreet en pertinent risico inhoudt en (vii) uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanoever blijkt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen

derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 20 december 2018 (CG nr. 1618128Z), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Aan verzoekers identiteit en afkomst uit de Westelijke Jordaanoever wordt niet getwijfeld.

Artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève. (...)”*.

Artikel 1D van het vluchtelingenverdrag bepaalt: *“Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoger Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen. Wanneer deze bescherming of bijstand om welke redenen ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.”*.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet beweert en ook niet aantoonbaar aan de hand van documenten dat hij de bescherming en de bijstand van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoger Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, in het bijzonder de UNRWA geniet. Artikel 1D van het vluchtelingenverdrag is derhalve niet van toepassing zodat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op correcte wijze de asielaanvraag van verzoeker heeft onderzocht op grond van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève (cf HvJ C-31/09, *Nawras Bolbol v. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal*, 2010, <http://curia.europa.eu>).

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake

het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6.1. Verzoeker verklaart vooreerst dat in zijn dorp een vete woedde tussen zijn clan en een andere lokale clan. In het kader van deze vete gebeurden in 2006 en 2008 vijf moorden. De moordenaars, allen van verzoekers clan, verlieten de Westelijke Jordanoever. Ter staving van deze vete legt verzoeker artikels voor over de situatie in Kafr Thuluth en de ruimere familie S., alsook drie artikels over de schietpartij tussen de clan S. en de clan M. in 2008.

Het bestaan van deze vete wordt noch door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, noch door de Raad ontkend. Verzoeker slaagt er echter niet in zijn vrees vermoord te zullen worden als gevolg van deze vete aannemelijk te maken. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden bijgetreden in diens oordeel waar dienaangaande in de bestreden beslissing het volgende wordt overwogen: *“Ten eerste dient de vete besproken te worden. Dat deze vete bestaat wordt hier door het CGVS niet ontkend. Het kan echter niet overtuigen dat die een pertinent risico voor u zou inhouden. Enerzijds omdat de laatste moorden in kwestie dateren van 2008 (zie kopies persoonlijk onderhoud CGVS dd. 29/11/2018, p. 19, 20) en er nadien geen dermate ernstige incidenten plaats vonden. U spreekt van een sterk verdeeld dorp en regelmatig vandalisme. Dit duidt uiteraard op een zeer gespannen situatie maar niet op een pertinent risico op ernstige schade voor u (zie CGVS, p. 20). Anderzijds omdat moet gezegd dat de vete eerder ver van u af staat. Gezien u tot de clan behoort bent u inderdaad in zekere zin bij de kwestie betrokken, maar het spreekt voor zich dat de directe betrokkenen een veel pertinentere risico lopen, zoals ook blijkt uit uw verklaringen: de directe familieleden van de moordenaar verlieten allen het land (zie CGVS, p. 20). U behoort niet tot de directe familieleden van de betrokkenen (zie CGVS, p. 19) zodat men er van uit moet gaan dat u geen uitzonderlijk risico loopt.”*

Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bij die deze appreciatie kunnen ombuigen. Immers, waar hij erop wijst dat de situatie ook na 2008 gewelddadig bleef en er zich nadien wel degelijk nog incidenten hebben voorgedaan (auto stuk gemaakt, pesterijen, twintig citroenbomen op het land van zijn vader werden verbrand), dient te worden opgemerkt dat dergelijke incidenten bezwaarlijk voldoende zwaarwichtig kunnen worden geacht om in hoofde van verzoeker gewag te maken van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker vreest in geval van terugkeer vermoord te worden als wraak voor de moord op leden van de familie M. doch hij brengt, blote beweringen en speculaties van zijnentwege buiten beschouwing gelaten, geen concrete aanwijzingen bij waaruit kan blijken dat hij of zijn directe familie anno 2019 nog dergelijke wraakacties hoeven te vrezen. De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat de laatste moord

dateert van 2008 en dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat er nadien geen dermate ernstige incidenten hebben plaatsgevonden. Bovendien wonen verzoekers naaste familieleden (ouders, broers en zussen) nog steeds in de Westelijke Jordaanoever, met uitzondering van één zus die met haar Jordaanse echtgenoot in Jordanië woont (administratief dossier, stuk 8 notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8). Indien verzoeker in zijn redenering zou worden gevolgd, zouden deze familieleden nochtans eenzelfde risico lopen als hijzelf. Met de stelling dat hij ondertussen 26 jaar oud is, wat ongeveer de leeftijd is van sommige slachtoffers van U.S., slaagt verzoeker er allerminst in te overtuigen waarom hij, in vergelijking met de rest van zijn familie, een verhoogd risico zou lopen.

2.6.2. Verder blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij enkele keren problemen kende met de Israëlische autoriteiten. Zo ondervond hij hinder aan controleposten vanwege een verwant die actief was bij Hamas, werd hij een keer drie uur aan een controlepost vastgehouden omdat hij zijn identiteitskaart was vergeten, werd hij een keer zes uur vastgehouden en ondervraagd in verband met zijn broer, die blijkbaar een gestolen motor had gekocht, en kwamen de Israëlische veiligheidsdiensten blijkens zijn verklaringen na zijn vertrek naar hem vragen. Zoals reeds correct wordt aangehaald in de bestreden beslissing, kunnen deze aanvaringen met de Israëlische autoriteiten echter bezwaarlijk als vervolging worden beschouwd: *"(...) Voor beide vasthoudingen waren immers concrete en afgelijnde aanleidingen en er is geen reden om te veronderstellen dat dergelijke zaken zich in de toekomst zonder aanleiding zouden herhalen. U ondervond een tijd hinder aan controleposten doordat een verwant van u bij Hamas hoorde, hetgeen achterdocht wekte bij de Israëli's, maar dit dateert van 2009 en 2010 (zie CGVS, p. 15). Niets wijst erop dat u in de toekomst bij een terugkeer naar de Westelijke Jordaanoever specifiek zou worden gevisieerd door de Israëlische veiligheidsdiensten. U stelde dat de Israëlische veiligheidsdiensten na uw vertrek naar u kwamen vragen en toen uw broer twee uur vasthielden. U heeft echter geen idee waarom zij kwamen (zie CGVS, p. 17). Men kan er niet zonder meer van uit gaan dat dit een kwestie met zware gevolgen zou zijn. Inwoners van de Westelijke Jordaanoever kunnen een zekere mate van hinder door de Israëlische veiligheidsdiensten ondervinden. De gebeurtenissen die u beschreef springen daar niet uit."* Met het louter herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen en het poneren van een vrees ten aanzien van de Israëlische autoriteiten brengt verzoeker geen argumenten bij die voorgaande vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht kunnen plaatsen. Dat verzoeker in geval van terugkeer via controleposten zal moeten reizen en dus geconfronteerd zal worden met de Israëlische veiligheidsdiensten (politie, leger) betekent nog niet dat hij zal aangehouden of vervolgd worden door de Israëlische autoriteiten, zoals hij suggereert in het verzoekschrift. Het is de Raad bovendien volstrekt onduidelijk en verzoeker licht evenmin toe waarom hij door de Israëlische autoriteiten zou worden gevisieerd, louter omwille van een verblijf in Europa en/of zijn huwelijk met een Syrische vrouw. Hij komt in dit verband niet verder dan loutere beweringen die hij niet weet te staven aan de hand van enig objectief element. Waar verzoeker nog aanhaalt dat de weg om naar zijn regio van herkomst te reizen (route 60) getroffen wordt door zwaar geweld, zoals moet blijken uit stuk 4 toegevoegd aan het verzoekschrift, merkt de Raad op dat het loutere feit dat er zich op deze weg veiligheidsincidenten voordoen tussen Israël's en Palestijnen niet kan volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten dat hij ten aanzien van de Westelijke Jordaanoever een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan doen gelden. Verzoeker toont overigens op geen enkele manier aan dat hij geen andere keuze zou hebben dan via deze weg te reizen.

2.6.3. Verzoeker stelt daarnaast dat hij drie dagen door de Palestijnse autoriteiten werd vastgehouden en ondervraagd in het kader van een onderzoek naar spionage voor Israël. Dit had volgens hem te maken met het feit dat een verwant van zijn moeder (de zoon van een broer van de grootvader van zijn moeder) inderdaad voor de Israëli's spioneerde. Verzoeker werd echter zonder meer vrijgelaten en zijn verklaringen bevatten geen enkele indicatie of aanwijzing waaruit kan blijken dat hij in deze kwestie nog verdere problemen zou hoeven te vrezen. Hij verklaarde weliswaar dat hij tijdens zijn verblijf in Jordanië nog een keer werd opgeroepen door de Palestijnse politie, maar hij heeft geen vermoeden over wat de reden daarachter zou kunnen zijn. Verzoeker slaagt er dan ook allerminst in aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar de Westelijke Jordaanoever de Palestijnse autoriteiten zou hoeven te vrezen. De argumentatie in het verzoekschrift kan deze appreciatie niet ombuigen. Immers, waar verzoeker stelt dat het in zijn wijk bekend is dat zijn neef voor Israël spioneerde, dat dit onvergeeflijk is, getuige hiervan ook het feit dat een andere neef ontslagen werd bij de politie, dat zijn familie en dorp verdeeld is, dat de situatie er chaotisch is en mensen elkaar beschuldigen op basis van bijna geen elementen, haalt hij geen concrete elementen aan waaruit kan blijken hij en zijn familie (nog steeds) verdacht worden van spionage voor Israël, louter omwille van hun verwantschap met de bewuste neef. De Raad herhaalt in dit verband dat verzoekers naaste familieleden bijna allemaal in de Westelijke

Jordaanover wonen en er in deze zaak schijnbaar geen verdere problemen hebben gekend zodat niet kan worden ingezien waarom dit in hoofde van verzoeker wel het geval zou zijn.

2.6.4. Tot slot kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden gevolgd waar in de bestreden beslissing nog wordt overwogen als volgt: *“Verder had uw familie een probleem met een inwoner van uw dorp die bij Fatah is aangesloten en die u vroeg om Fatah te steunen, hetgeen u weigerde (zie CGVS, p. 15, 21). Nadien zou die man in 2014 jullie schapenstal in brand hebben gestoken. Dit verhaal is echter dermate bevreemdend waardoor het onduidelijk is wat voor effect dit heden nog zou kunnen hebben. Hij vroeg u en uw broer om Fatah te ondersteunen met het verdelen van promomateriaal (zie CGVS, p. 21). Dit zou uiteraard nuttig werk zijn voor Fatah maar kan bezwaarlijk als een dermate cruciale taak worden gezien dat weigering zwaar gestraft moet worden, temeer het voor zich spreekt dat zeer veel inwoners helemaal niets met Fatah te maken hebben en daar geen problemen door ondervinden (zie CGVS, p. 21). Daarop reageert u door te stellen dat jullie als collaborateurs worden gezien vanwege de verwant van uw moeder die voor Israël spioneerde (zie CGVS, p. 21). Zoals hierboven gesteld is de verwantschap echter zodanig ver dat het niet aannemelijk is dat u daar zware effecten van zou ondervinden. Bovendien zou het dan weer niet logisch zijn dat iemand van Fatah jullie zou willen inschakelen in de partij als jullie als complete paria’s worden gezien. Samengevat moet gezegd dat de brand in de schapenstal een probleem lijkt met één welbepaalde persoon wiens beweegredenen niet duidelijk zijn. Bovendien dateert de brand van 2014 (zie CGVS, p. 15). Nergens maakte u melding van aanduidingen dat de kwestie heden nog pertinent is. Het bovenstaande in acht genomen kan men niet concluderen dat hier sprake is van vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie.*

Ten slotte werden u en uw zus in 2012 een keer geslagen door onbekenden. U vermoedt dat dit bewoners van uw dorp waren die bij Hamas waren aangesloten (zie CGVS, p. 15). Dit duidt opnieuw op een geladen omgeving, maar niets wijst erop dat dit iets anders is dan een eenmalig incident dat zich in de toekomst zou herhalen.” De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift opnieuw niet verder komt dan het louter herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het uiten van ongefundeerde beweringen, vermoedens en speculaties van zijnentwege en het poneren van een vrees ten aanzien van Hamas en Fatah in geval van terugkeer naar de Westelijke Jordaanover, wat bezwaarlijk kan volstaan om een ander licht te werpen op voormelde vaststellingen en overwegingen, die door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.6.5. De door verzoeker voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten correct als volgt: *“De documenten die u voorlegde kunnen deze appreciatie niet in positieve zin veranderen. Ze ondersteunen uw identiteit, uw herkomst, uw verblijfplaatsen, uw Tsjechisch verzoek om internationale bescherming, uw familiesituatie en uw studies. Dit zijn elementen die het CGVS in de huidige beslissing niet in twijfel trekt. Eveneens ondersteunen ze de gespannen situatie in Kafr Thuluth en de vete tussen uw familie en de M.(...)-clan, maar ze kunnen niet aantonen dat deze situatie voor uzelf een concreet en pertinent risico inhoudt, bovenstaande argumentering in acht genomen. Nergens wordt u zelf genoemd.”*

2.6.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij anno 2019 in de Westelijke Jordaanover om welke reden dan ook en door wie dan ook persoonlijk wordt gevisieerd met het oog op vervolging, is de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van beschermingsmogelijkheden *in casu* niet relevant.

2.7. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanover (zie COI Focus *“Territoires palestiniens – Cisjordanie. Situation Sécuritaire”* van 6 augustus 2018) blijkt voorts dat de Israëlische operaties “Bewakers van onze Broers” (juni 2014) in de Westelijke Jordaanover en “Beschermd Rand” in de Gazastrook (juli 2014) enorme spanningen veroorzaakten tussen Palestijnen, kolonisten en de Israëlische veiligheidsdiensten in de Westelijke Jordaanover en Oost-Jeruzalem. Na de confrontatie tussen de Israëlische politie en enkele Palestijnen, die zich uit protest verschanst hadden in de moskee Al Aqsa, ontstond er in september 2015 een golf van geweld die zich vanuit Oost-Jeruzalem verspreidde over de gehele Westelijke Jordaanover. In talrijke regio’s monden manifestaties uit in confrontaties met de Israëlische veiligheidsdiensten. Tegelijkertijd dook er een nieuw fenomeen op: Individuele Palestijnen, die geenszins verbonden waren aan een bepaalde groep, vielen kolonisten, Israëlische militairen of politieagenten aan met een mes. Deze onvoorspelbare aanvallen creëerden een

klimaat van angst bij de Israëlische bevolking en leidde tot een stijging van het aantal Palestijnen die, louter omdat er vermoed werd dat ze van plan waren een aanval uit te voeren, preventief gedood werden door de Israëlische veiligheidsdiensten. Dit type geweld concentreerde zich hoofdzakelijk in Jeruzalem en Hebron, maar kwam, weliswaar in mindere mate, ook voor in Ramallah, Qalqiliya en Bethlehem. Sinds april 2016 zijn het aantal confrontaties, manifestaties en aanvallen gepleegd door Palestijnen echter sterk verminderd. In september en oktober 2016 laaide het geweld weliswaar weer op in Hebron en Oost-Jeruzalem, doch minder hevig dan voorheen. De spanningen wakkerden opnieuw aan in juli 2017 toen de Israëlische autoriteiten beslisten om metaaldetectoren te installeren om zo de toegang tot de Tempelberg in Jeruzalem te controleren. Na 10 dagen van protesten besliste de Israëlische premier om de detectoren te verwijderen. Eind juli 2017 was de rust teruggekeerd. De spanning en het geweld op de Westelijke Jordaanoever, voornamelijk in de vorm van demonstraties en schermutselingen met de ordediensten, namen toe vlak na de symbolische aankondiging door de Amerikaanse president op 6 december 2017 van de overdracht van de Amerikaanse ambassade van Tel Aviv naar Jeruzalem. Dit verklaart het grote aantal Palestijnse slachtoffers dat OCHA in december 2017 heeft geregistreerd. Ondanks de vrees voor een opflakking van het geweld in de Westelijke Jordaanoever, vond er geen massale volksmobilisatie plaats zoals in de Gazastrook. Verder is er in de Westelijke Jordaanoever geen sprake van aanhoudend geweld tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, de Palestijnse Autoriteit en de Israëlische strijdkrachten. Echter, de door de Israëlische strijdkrachten uitgevoerde zoekacties en arrestaties lokken vaak een gewelddadige reactie langs Palestijnse zijde uit en leiden soms tot dodelijke confrontaties met de Israëlische ordetroepen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in 2017 en 2018 op veel plaatsen op de Westelijke Jordaanoever en in Oost-Jeruzalem opsporings- en aanhoudingsoperaties hebben plaatsgevonden die tot geweld kunnen leiden, vaak in de vluchtelingenkampen. De gouvernementen van Jeruzalem, Hebron, Ramallah, Bethlehem, Jenin en Nablus worden regelmatig genoemd. In de Westelijke Jordaanoever komen voorts regelmatig manifestaties voor waarbij het ongenoegen m.b.t. tot de kolonisatie, het bestaan van de Muur, het slopen van Palestijnse eigendommen en het uitzettingsbeleid gericht tegen Palestijnen woonachtig in Oost-Jeruzalem wordt geuit, of steun wordt betuigd aan de Palestijnse gedetineerden in Israël. Deze betogingen worden vaak met geweld de kop ingedrukt. Demonstraties die leidden tot geweld kwamen voor in verschillende gouvernementen. Incidenten komen verder hoofdzakelijk voor wanneer de instructies bij checkpoints niet correct worden opgevolgd, of wanneer men te dicht bij de Muur komt en daardoor als bedreigend beschouwd wordt door de Israëlische troepen. Het aantal burgerslachtoffers hierbij blijft evenwel gering.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat er voor burgers in de Westelijke Jordaanoever actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit hoger aangehaalde informatie blijkt immers dat het conflict in de Westelijke Jordaanoever niet beantwoordt aan het begrip willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst er in dit verband op dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* de Westelijke Jordaanoever, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, wat *in casu* niet het geval is zoals blijkt uit wat voorafgaat. Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn, of die een ander licht kan werpen op voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanoever. Zo uit het geheel van de informatie waarop de Raad vermag acht te slaan blijkt dat de bezetting in de Westelijke Jordaanoever het leven van vele Palestijnen domineert, dat er nog spanningen zijn in de Westelijke Jordaanoever, dat er incidenten plaatsvinden waarbij Palestijnse burgers het leven laten en dat geweld en onzekerheid het dagelijkse leven kenmerken, benadrukt de Raad dat deze feiten niets veranderen aan de vaststelling dat het conflict in de Westelijke Jordaanoever actueel niet de vereiste intensiteit bereikt om gecatalogeerd te worden als een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bovendien is het betoog dat toepassing moet worden gemaakt van het concept van de “sliding-scale” zoals ontwikkeld door het Hof van Justitie in de zaak “*Elgafaji*” *in casu* niet dienstig. Verzoeker gaat er immers aan voorbij dat voor de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en dienvolgens ook van de “sliding-scale” het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijke

voorwaarde is. De begrippen “*internationaal of binnenlands gewapend conflict*” werden noch in de richtlijn 2011/95/EU, noch in de Vreemdelingenwet, noch in de voorbereidende werken gedefinieerd, maar de interpretatie ervan werd vastgelegd door het HvJ in zijn arrest “*Diakité*” waar werd geoordeeld “*dat een binnenlands gewapend conflict voor de toepassing van deze bepaling moet worden geacht te bestaan, wanneer de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden, waarbij het niet noodzakelijk is dat dit conflict kan worden aangemerkt als gewapend conflict dat geen internationaal karakter draagt, in de zin van het internationale humanitaire recht, en waarbij de intensiteit van de gewapende confrontaties, het organisatieniveau van de betrokken strijdkrachten of de duur van het conflict niet los van de beoordeling van de mate van het geweld dat zich op het betrokken grondgebied voordoet, worden beoordeeld.*” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, § 35). Bovendien volstaat een gewapend conflict op zich niet om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig geweld. Willekeurig geweld impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden of identiteit (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 34-35; UNHCR, *Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence*, juli 2011, p. 103). Artikel 48/4, § 2, c) is bovendien niet van toepassing op andere situaties van willekeurig geweld die niet plaatsvinden binnen het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Het is pas in het kader van de beoordeling van de mate van het willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict en de evaluatie van het reële risico op ernstige schade ten gevolge van dit willekeurig geweld dat de “*sliding-scale*” relevant wordt. Dit is *in casu* niet het geval. Zoals blijkt uit voorgaande analyse, beantwoordt de huidige situatie in de Westelijke Jordaanoever immers niet aan voormelde voorwaarden.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.9. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 13 EVRM en artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, wijst de Raad erop dat artikel 13 EVRM het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel waarborgt en artikel 47 van het Handvest het recht op een doeltreffende voorziening in rechte alsook het recht op een onpartijdig gerecht omvat. De Raad benadrukt dat verzoeker met onderhavige procedure beschikt over een beroep dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 13 EVRM. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker middels huidig verzoekschrift gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en in staat was zijn middelen aan te voeren. Verzoeker toont derhalve niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van dit middel.

2.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes augustus tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS